

РЕШЕНИЕ

№ 15590

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1886** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197 и сл. АПК,вр.с чл.56 и чл.30 от АПК и във връзка с чл. 33к от ЗЧРБ.

Делото е образувано по жалба № 4032/04.02.2026г. от У. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] с паспорт № U 25945668 валиден до 01.02.2032г., подадена чрез адв. П. С. В. срещу заповед №5364з-129/08.01.2026г. на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ при МВР за прекратяване на административното производство по предоставяне на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в Република Б. на основание чл.33к от ЗЧРБ по заявление рег. № П-6143/03.04.2025г. на У. Г. .

С жалбата са направени искания за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна и връщане на преписката на органа за продължаване на производството по същата, алтернативно се съдържа искане за прогласяване на нищожност на процесната заповед като издадена при съществено нарушение на административно производствените правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди се наличието на съществени процесуални нарушения, противоречие на аргументите, с които е издадена заповедта както и несъобразяване на представените от жалбоподателя доказателства и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание се представлява от адв. В., който поддържа жалбата по изложените аргументи с нея. Претендира възнаграждение в размер на 750евро и сумата от 150евро за извършени преводи и транспортни разходи.

Ответната страна изпраща административната преписка по издаване на оспорената заповед, взема становище като оспорва жалбата в писмена защита постъпила по делото на 09.04.2026 г., чрез юрк. Л. П.. Поддържат се доводи за наличие на основание за постановяване на заповедта и

спазване на материалният и процесуалният закон при издаването ѝ. Претендират се разноси на осн. чл. 78 ал.8 от ГПК за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, Първо отделение, 87 състав, като съобрази наведените в жалбата обстоятелства и приложените доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 03.04.2025г. е подадено Заявление с рег. № П-6143, за предоставяне на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на У. Г., [дата на раждане] турски гражданин, на осн. чл. 33к, ал.1 т.6 от Закона за чужденците в Република Б.. Същото е подадено от работодателя от „ГК България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] в качеството му на страна по трудов договор.

С писмо рег. № 536400-40864/01.05.2025г. (л.19) на Дирекция „Миграция“ преписката е изпратена за становище на Агенция по заетостта (АЗ). След установени нередовности, АЗ е уведомила Дирекция „Миграция“ - МВР с писмо УРИ5364-00-46043/19.05.2025г.(л.15) относно констатираните нередовности, че същите следва да бъдат отстранени.

Със съобщение рег. № 536400-52019/09.06.2025г. (л.14) Дирекция „Миграция“-МВР е уведомила заявителя, че в 10 дневен срок следва да изпълни указанията в приложен файл, като документите следва да бъдат представени на хартиен носител във формата на заверени копия в оригинал с нужната легализация, като е посочен адреса на който следва да бъдат изпратени документите. Със същото писмо е указано на заявителя, че при не представяне на документите в изпълнение на дадените указания в срок, производството ще бъде прекратено и заявлението не подлежи на повторно разглеждане. Писмото е изпратено по електронен път на предоставен от заявителя електронен адрес за кореспонденция на адв. В. – р.[електронна поща] на 11.06.2025г. в 14.,36ч. (л.18).

С писмо изпратено по електронен път с дата 19.06.2025г. жалбоподателя е поискал да му бъде изпратено повторно искането за допълнителни документи по преписка М-9413/02.05.2025г. тъй като същите са нечетливи посочвайки, че липсват страници „видно от поредността на страниците“. По делото няма данни за наличие на отговор от страна на Дирекция“ Миграция“ .

С писмо изпратено по електронен път на 06.08.2025г. от страна на жалбоподателя са изпратени допълнителни документи по заявление М-9413 (л.66), в което е посочено , че поради летния сезон за снабдяването с тези документи е отнело повече време писмото е регистрирано в Агенция по заетостта с рег. № М9413#4 от 06.08.2025г..

С писмо от 09.09.2025г. от страна на жалбоподателя са изпратени и други документи по заявление М9413(л.68), писмото е регистрирано в Агенция по заетостта с рег. № М9413#5 от 09.09.2025г..

С писмо от 08.10.2025г. от страна на жалбоподателя са изпратени и други документи , трудов договор, договор за хотелско настаняване и анекс и обосновка, както и преведена легализирана диплома по заявление М9413(л.72), писмото е регистрирано в Агенция по заетостта с рег. № М9413#6 от 08.10.2025г..

С писмо от 15.10.2025г. от страна на жалбоподателя е направено искане за спиране на процедурата , предвид необходимото допълнително време за заверка на предоставената диплома от страната по произход на заявителя по заявление М9413(л.74), писмото е регистрирано в Агенция по заетостта с рег. № М9413#7 от 15.10.2025г..

С писмо от 13.01.2026г. от страна на жалбоподателя е предоставено . 1 Удостоверение от държавата по произход за приравнена диплома и степен на квалификация „Бакалавър“ и заверено копие на диплома за висше образование по заявление М9413(л.75), писмото е регистрирано в Агенция по заетостта с рег. № М9413#10 от 15.10.2025г..

На 08.01.2026г. , след като е счел, че в указаният срок молителят не е представил изискуемите документи, със заповед рег. № 5364з-129/08.01.2026г. зам. директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на основание чл. 33к от ЗЧРБ, прекратил административното производство по предоставяне

на право за продължително пребиваване в Република Б. на У. Г.. Изготвено е съобщение рег. № 536400-6344/19.01.2026г. за издадената заповед за прекратяване на производството на осн. чл.61 от АПК. Заповедта е връчена на 20.01.2026г. видно от отбелязването върху същата(л.60).

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и в предвидения 14-дневен преклузивен срок съгл. чл. 197 от АПК, във вр. с чл. 56, ал.4 от АПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК, съдът установи, че отказът е издаден от компетентен административен орган по административен контрол на чужденците съгласно чл.14, ал.1 от ППЗЧРБ – заместник директор на Дирекция „Миграция“ – МВР въз основа на правомощия, делегирани със Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР и Заповед рег. № 5364з-3306/07.12.2022г., с която е изменена т.1.1 от Заповед № 5364з-4651 от 08.10.2015 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР. Същият е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК.

Съгласно чл.33к, ал.7 от ЗЧРБ дирекция "Миграция" извършва проверка на документите, като при липса на документ, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 10-дневен срок за предоставяне на документите. Заявлението е изпратено за съгласуване съобразно чл.33к, ал.8 от ЗЧРБ, който предвижда, че дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта (АЗ) и Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) заявленията по ал. 5, по които производството не е прекратено, и приложените към тях документи в 10-дневен срок от подаване на заявлението.

Чл.33к ал.10 от ЗЧРБ посочва, че при констатирани нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, АЗ в срок до 10 дни уведомява по електронен път дирекция "Миграция". Ако АЗ не уведоми в този срок дирекция "Миграция" за нередовности в документите и за необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, се приема, че документите са редовни и няма необходимост от предоставяне на допълнителни документи. Срокът по ал. 9 спира да тече до получаване на изискваните документи. АЗ е получила писмото с рег. № 536400-40864/02.05.2025г. на Дирекция „Миграция“ и е дала отговор на 19.05.2025г. , с които са посочени констатирани нередовности по заявлението. С оглед на което съгл. чл.33к ал. 10 от ЗЧРБ е просрочен предоставения законов срок от 10 дни предвиден за уведомяване от страна АЗ "за констатирани нередовности в документите и за необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя“, поради което са налице предпоставките на чл. 33к ал.10 от ЗЧРБ изр. Второ а именно: приема се, че документите са редовни и няма необходимост от предоставяне на допълнителни документи. Предоставеният срок от законодателя е скрепен със санкция спрямо АЗ, като непредставянето на отговор в този срок води автоматично до презумпцията, за редовност на представените документи.

След като АЗ е констатирала нередовности в документите или необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя по реда на чл.33к, ал.10 от ЗЧРБ. В писмо УРИ 536400-46043/19.05.2025г. детайлно е посочено, е че: 1. Посочената обосновка към заявлението не отговаря на изискванията на чл. 33к, ал.5, т.4 от ЗЧРБ, тъй като липсва информация за дейността на дружеството и не е аргументирана необходимостта от наемане на чужденец, предвид което следва да се представи нова обосновка съобразно изискванията на чл. 33к, ал.5 т.4 от ЗЧРБ; 2. Констатирано е че не са приложени документи за образование, специалност, правоспособност и

професионална квалификация на работника чужденец, които да доказват, че същия притежава необходимите за съответната компетентност за упражняване на висококвалифицирана заетост изисквания. Констатирано е, че липсва заверка в представената диплома от страната на произход както и нотариална заверка на подписа на преводача, както и че приложеното копие не на оригиналният документ не отговаря на изискванията за легализация на документ.; 3 съгл. чл. 33к, ал.5, т.7 от ЗЧРБ са посочени несъответствия липса на конкретен адрес в трудовия договор и е допуснато повече от едно място за месторабота, което е отчетено като некоректност на същия; и 4. Посочена е необходимостта от представяне на други документи, които се изискват от българското законодателство за заемане на посочената от работодателя

В случая няма спор за това, че жалбоподателят не е приложил всички изискуеми документи към заявлението, което е налагало на същия да бъдат дадени допълнителни указания да ги представи. С нарочно писмо рег. № 536400-52019/09.06.2025г. заявителят е уведомен за констатираните нередовности относно представените документи към заявлението и за необходимостта за представяне на допълнителни документи. В срока за предоставяне на документите с писмо от 19.06.2025г. жалбоподателя е поискал да му бъдат изпратени повторно искането за допълнителни документи по преписка М-9413/02.05.2025г. тъй като същите са нечетливи и липсват страници „видно от поредността на страниците“, което от страна на Дирекция“ Миграция“ – МВР не е сторено . От страна на жалбоподателя са изпращани неколкократно писма с прилагани доказателства, които същият е представял пред АЗ, без отговор от страна на АЗ, въпреки , че същите са официално регистрирани като получени от АЗ.

Видно от съдържанието на цитираното по-горе писмо от 19.06.2025г., за жалбоподателя не е била налице възможност да разбере какви са конкретни указания съгласно разпоредбата на чл.30 ал.2 АПК и чл.33к, ал.11 от ЗЧРБ. С оглед факта, че полученото писмо е било нечетливо и с липсващи страници, т.е теоретично молителят не е имал възможността да би могъл да се ориентира за вида на документите, които следва да представи, като и да изпълни дадените указания в цялост поради.

Горното налага извод, че указанието, дадено на основание чл.14, ал.2 от ППЗЧРБ не удовлетворява законовите изисквания да е изпратено надлежно и в цялост до заявителя.

По изложените съображения и при неизпълнение на процедурата по уведомяване за отстраняване на недостатъците на заявлението, органът не следва да прекрати административното производство, без да предостави възможност на засегнатото лице да коригира тези недостатъци. Дължимата е отмяна на заповедта и връщане на преписката на административния орган за провеждане на процедура по уведомяване съгласно чл. 30, ал. 2 АПК и чл.33к, ал.11 от ЗЧРБ с указания относно конкретните нередовности на заявлението .

При това положение настоящата инстанция намира, че обжалваната заповед е издадена при липсата на предпоставките за прекратяване на административното производство, установени в чл.33к, ал.11 от ЗЧРБ. Следва същата да бъде отменена и преписката да бъде изпратена за продължаване на административнопроизводствените действия по заявление рег. № П-6143/03.04.2025г. подадено от У. Г., при спазване на дадените указания.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат сторените разноски по делото. От негова страна са претендирани разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и разходи за преводи и транспортни разходи в полза на адв. В.. Относно претендираното адвокатско възнаграждение, по делото е представен Договор за правна защита и съдействие, съгласно който на адв. В. има право да получи възнаграждение в размер на 750 евро , както и сумата в размер на 150 евро за извършени преводи и транспортни разходи, като плащането се извършва след получаване на решението по настоящото съдебно дело. Съдът

намира, че по делото липсват доказателства за заплащането на претендирането адвокатско възнаграждение / съгл. т. 1 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС/, поради което и не се дължи присъждането му. Претендирани са разноски в размер на 150 евро включващи транспортни разходи и извършени преводи, като не е конкретизиран размера на всеки от посочените разходи. Настоящия съдебен състав счита, че не се дължат и разноските за пътни разходи, като по същество на отправената молба настоящият съдебен състав се солидаризира със споделеното в Решение № 832 от 12.08.1955 г. на ВС по гр. д. № 3010/55 г., II ГО на ВКС виждане, че пътните разходи не са възнаграждение на ангажирания адвокат и затова не следва да се присъждат в полза на страната, която ги е направила и в полза на която делото е решено. Разходите по ангажираната защита се свеждат до възнаграждението, което е платено за един адвокат, доказателства за което по делото не са представени, че същото е заплатено, поради което и искането на адв. В. за присъждане на транспортни разходи е неоснователно. По направеното искане за разноски за превод на документи, тъй като сумата посочена в договора за правна защита и съдействие от 06.02.2026г. е общо посочена, не са представени доказателства за стойността на разходите за извършени преводи, както и за конкретната стойност на претендираните такива, за съда е невъзможно да определи конкретната сума за разходите за извършени преводи, въпреки, че същите да следва да бъдат присъдени в полза на адв. В.. Поради което на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 5,11 евро, представляващи държавна такса, платими от юридическото лице, в структурата на което е органът, издал оспорвания акт /§ 1, т. 6 ДР АПК във връзка с чл. 37, ал. 2 ЗМВР/. Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №5364з-129/08.01.2026г. на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ при МВР, издадена на основание чл.33к от ЗЧРБ, с която е прекратено административното производство по предоставяне на право за продължително пребиваване в Република Б. по заявление рег. № П-6143/03.04.2025г. подадено от „ГК България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], за предоставяне на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в Република Б. на У. Г..

ИЗПРАЩА административната преписка на Заместник-директора на дирекция „Миграция“ при МВР, за продължаване на административно-производствените действия по заявление рег. № П-6143/03.04.2025г., за предоставяне на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ в Република Б., при спазване на дадените указания.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република Б. да заплати на У. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] с паспорт № U 25945668 валиден до 01.02.2032г., сторените по делото разноски в размер на 5,11 евро (пет евро и единадесет евроцента) представляващи държавна такса.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 7 – дневен срок от съобщаването му, само от страните в административното производство.

СЪДИЯ: